

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY

Редкація і Адміністрація
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
а Нью Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
а Нью Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 162. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. ЧЕТВЕР, 20-го ЛИПНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY AND NEW YORK, THURSDAY, JULY 20, 1978 No. 162. VOL. LXXXV.

Заповідають торжественне благословення нової церкви св. Володимира в Ютиці

Новозбудований храм св. Володимира Великого в Ютиці, Н. Й. Храм проєктував архітект інж. Аполінарий Осадца

Ютика, Н. Й. — Неділя 30-го липня — день благословення нової церкви — буде пам'ятним днем для української громади в Ютиці і сусідніх парафій. Дата цих вчорашніх обрання спеціально на цей день, у якому Українська Католицька Церква обходить п'ятдесят річницю з дня Русь-України св. Володимира Великого.

Акт благословення ново-будованого храму в Ютиці довершить Владика Василь Лостен, єпископ Стамфорду, в співслужінні з духовними отцями Української Католицької Церкви. Своєю участю також зголошували священники латинського обряду, чільні представники української спільноти, як також представники американських властей.

Врочистості розпочнуться у неділю, 30-го липня, о год. 4:15 процесійним походом до нової церкви з-під парафіяльного дому при 296 Джессі вул., відтак відбудеться благословення храму зівзів, під час якого відчитатимуться Грамоти, що її опісля покладуть у наріжний камінь; у середині храму відбудеться благословення престолу, чаші і нутра церкви. О год. 5-ї відправиться Архиєрейська Служба Божя; проповідуватиме Владика Лостен. О год. 7:30 відбудеться бенкет у власній аудиторії біля церкви; його попередить мистецька програма.

У зв'язку з недалекою вже датою благословення ютицької церкви св. Володи-

Андрій Добрянський і Володимир Гентіш були атракцією культурно- розважової імпрези минулої суботи

Союзівка. — Бас-баритон Метрополітальної Опери Андрій Добрянський і гуморист-піаніст Володимир Гентіш виступили з успіхом на цій оселі УН-Союзу минулої суботи, 15-го липня, в третій з черги культурно-розважової програми літнього вакаційного сезону. Помимо загрозливого дощу, залю павильйону „Веселка“ майже щертв повновили гості і відвідувачі, щедро оплескуючи виступи цих двох передових українських мистців.

У першій частині програми А. Добрянський виконав чотири пісні: „Стоїть явір над водою“, аранжировки Гулака-Артемівського і Степового, „Зацвіла в долині“ (сл. Т. Шевченка), „Не на шовковий пелюстак“ (сл. Галини Комарівни) і „Степ“ (сл. Чернявського). В заключній частині програми соліст виконав арію з опери „Бронзовий кінь“ французького композитора Д'Обера, „Пастернак“ Стеценка, „Сніжок іде“ Лятошинського і на наддаток

нову ліричну композицію Веселовського до слів Союрі. Фортепіанний акомпаньмент був в руках молоді талановиті піаністки Дозі Сигіді.

Середню частину програми, що її правно вела Аня Дидик, В. Гентіш, забавляючи гостей, заповнив музичними загадками, гумористичними монологами і куплетами про недавню Конвенцію УНСоюзу, Союзівку, її управителя В. Кваса, тощо.

В перерві А. Дидик відмітила надходячий Тиждень Поневолених Націй, відчитуючи прокламацію президента Картера та пригадуючи про konieczність постійного наголосування руху спротиву в Україні, його переслідуваних діячів та змагання українського народу до волі і незалежності.

Після програми відбулася зава на терасі павильйону при звуках оркестри Союзівки за вокалісткою Оксаною Борбич-Кордун. (Продовження на стор. 3-й)

ЕКОНОМІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ СХВАЛИЛА ТАКОЖ ЗАХОДИ ПРОТИ МІЖНАРОДНОГО ТЕРОРИЗМУ

Бонн. — Як уже інформовано, учасники дводенної вершинної економічної конференції 7-ох індустріалізованих держав вільного світу: ЗСА, Британії, Франції, Західної Німеччини, Італії, Канади та Японії, яка відбулася в цій столиці Західної Німеччини, схвалили ряд заходів, які мають на меті запобігти інфляції та рецесії, забезпечити більш справедливі торговельні відносини між тими країнами, які досі мали дефіцити на відтинку міжнародної торгівлі, зокрема ЗСА, і тими державами, які мали торговельні надлишки, спеціально Німеччина і Японія, як теж підніс вартість американського доллара на міжнародних ринках різними способами, між ними ошаджуванням пального в Америці шляхом піднесення цін на американські нафтові продукти та зменшенням імпорту нафтової ропи. Тоді, коли президент Джиммі Картер зобов'язав Америку відносно якнайшвидшого введення в життя згаданих пропозицій щодо енергетичних справ, то лідери Японії та Західної Німеччини обіцяли сприяти економічній розвитку у їхніх країнах, що повинно спричинитися до збільшення імпорту різних продуктів із ЗСА та інших країн вільного світу, як теж зобов'язалися зменшити свої експорти.

Президент Картер, французький президент Валері Жіскар д'Естен, західнонімецький канцлер Гельмут Шмідт, британський прем'єр Джеймс Каллаган, канадський прем'єр П'єр Тру-

до, італійський прем'єр Джуліо Андреотті, японський прем'єр Такео Фукуда і президент скезутивів Європейського Спільного Ринку, Рой Дженкінс, у спільному комунікаті та в приватних розмовах висловили вдодовлення з висліду вершинної конференції, вказуючи, що боннська конференція намітила „більш реалістичні цілі“, ніж минулорічна, яка відбулася в Лондоні, і що пощастило дійти до більш компромісних розв'язок, ніж передбачувалося.

Учасники цієї вершинної економічної конференції схвалили теж заходи для поборення міжнародного тероризму, які, на думку коментаторів, можуть мати більший успіх ніж резолюції Об'єднаних Націй в тій справі, які засуджують тероризм, але не встановлюють дійсно ефективних протизаходів. Лідери 7-ох індустріалізованих держав вирішили, що припинять полети своїх пасажирських літаків до країн, які дають притулок терористам, або підтримують їхню діяльність, і не дозволять літакам з тих країн осідати на летовищах згаданих 7-ох індустріальних потуг. Зуваги на те, що ці індустріальні потуги до великої міри доминують в ділянці повітряних ліній, коментатори вважають, що їхні заходи проти таких держав, як Альжирія та Лівія, які часто дають притулок різним терористам, унічаються успіхами. Учасники конференції закликають всі інші держави світу включитися в цю антитерористичну акцію.

Сенатор Нанн критикує уряд за неефективну оборонну політику

Варнер, Джорджія. — Демократичний сенатор Сем Нанн із Джорджії, впливовий член Сенатської комісії для справ збройних сил, у понеділок, 17-го липня, гостро скритикував уряд президента Картера за „неефективну оборонну політику“, заявляючи, що в час, коли Советський Союз протягом останніх кількох років розбудував 8 родів нових міжконтинентальних балістичних ракет, ЗСА спромоглися розбудувати тільки два типи нових ракет. Крім того, Советський Союз видає два рази стільки як ЗСА на стратегічну зброю — заявив сен. Нанн у промові на базі військового летунства, додаючи, що Москва протягом останніх кількох років значно збільшила і скріпила свої піхотинні військові частини, змодернізу-

вала і збільшила танкові з'єднання, перетворила слабку оборонну військову флоту в сильну офензивну флоту, як теж значно підсилює своє військово-летунство.

Сен. Нанн вважає, що Біллі Дім допустив до того, що дозволяє переговорам із СРСР щодо обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II), „вирішувати нашу оборонну політику“, а натомість Москва поступас правильніше, бо раніше вирішує свої військові потреби, а щойно на підставі цих рішень займає становище щодо окремих аспектів САЛТ II. Якщо це продовжуватиметься, то Советський Союз в близькому майбутньому може здобути військову перевагу над Америкою — заявив сен. Нанн.

ПЕРЕДБАЧАЮТЬ ШИРОКУ НАУКОВУ І ТЕХНІЧНУ ВИМІНУ МІЖ ЗСА І КИТАЄМ

Вашінгтон. — Дорадники президента Картера в справі науки і технології, які тільки що повернулися з офіційної візиту в Китайській Народній Республіці, поділилися своїми враженнями з кореспондентами з цієї, на їх думку, дуже важливої подорожі, яка може започаткувати нову добу співпраці між З'єднаними Стейтами Америки і Китаєм та розвинути у велику торгівлю між обома країнами. Така торговельна співпраця, на думку урядової делегації і речників Державного департаменту, може розпочатися ще навіть перед офіційним навізанням дипломатичних зносин між Вашингтоном і Пекіном. Надію на таку співпрацю висловив голова науково-технічної делегації і особистий дорадник Президента в справі науки і технології д-р Френк Пресс на короткій пресовій конференції в понеділок, 17-го липня, після поверноту з Пекіну. Поїздка першої урядової делегації ЗСА була, на думку учасників, чи не першим безпосереднім зв'язком між американськими і китайськими науково-технічними установами, бо раніше китайці співпрацювали з дельською установою ЗСА тільки на приватній базі і

така співпраця не мала жадної зобов'язуючої вартості. Д-р Ф. Пресс відмітив, що нові китайські керівники дуже зацікавлені такою співпрацею з урядом ЗСА, бо китайський промисел дуже тяжко пошкоджений так званою культурною революцією і потребує західної технології для відбудови свого господарського життя. Китайці,

— каже Пресс, — також зацікавлені виміною студентів і науковців, спільними дослідженнями тощо. Місія делегації ЗСА започаткувала, на думку д-ра Пресса, поважну співпрацю між ЗСА і КНР, може вже навіть у найближчому майбутньому. Він, очевидно, категорично відкинув советські натяки, що Біллі Дім намагається розгравати китайську карту проти Советського Союзу і тим самим погіршувати американсько-советські відносини. Пресс відмітив, що ЗСА вже віддавна співпрацюють в ділянці науки і технології з СССР й іншими комуністичними країнами. Подібна делегація мала від'їхати також до Советського Союзу, але президент Картер відкинув її з огляду на політичні процеси в СССР і засуди дисидентів.

В Москві помер Фйодор Д. Кулаков, передбачуваний наступник Брежнєва

Москва. — Дейвід К. Шіплер, кореспондент „Нью Йорк Таймсу“ в Советському Союзі, інформув, що в Москві помер на розрив серця на 60-му році життя Фйодор Д. Кулаков, член 14-членного Політбюро, передбачуваний багатьма аналітиками і політичними спостерігачами, як можливий наступник Леоніда І. Брежнєва на пості генерального секретаря ЦК КПСС. Згідно з повідомленням советського агентства ТАСС,

бо Югославія є незалежною від советського блоку державою і туди советські верховоди висилають тільки досвідчених і дуже зрівноважених політиків, до яких зараховувався також Кулаков. Кулаков, народився 4-го лютого 1918 року в Курську. Свою партійну кар'єру він почав в 1940 р., вступивши в члени Компартії. За владування Нікіти Хрущова Кулаков одержав своє перше становище в Москві і був найменшований заступником міністра сільськогосподарства Російської СФРСР, однієї з найбільших 15-ох республік Советського Союзу. Після упадку Хрущова Кулаков був найменшований на першого секретаря ЦК, відповідального в Політбюро за сільське господарство.

На думку політичних спостерігачів, смерть Кулакова прочитала тепер шлях для трьох інших можливих наступників Брежнєва, а саме: 71-річного Андрія А. Кіріленка, 55-річного Грігорія Р. Романова і 63-річного Віктора В. Грішніна.

АВІТАЛЬ ШАРАНСЬКА ПРОДОВЖУЄ СВОЮ АКЦІЮ В ОБОРОНІ ЇЇ ЗАСУДЖЕНОГО МУЖА

Авітал Шаранська з віцепрезидентом Волтером Монделем під час зустрічі в Білому Домі.

Вашінгтон. — Авітал Шаранська, дружина советського дисидента Анатолія Шаранського, якого советський суд в Москві засудив минулого тижня на 13 років тяжких робіт в концтаборах СССР за „зраду батьківщини“, закликає в понеділок, 17-го липня ц. р., американських законодавців до більш конкретних дій в обороні її мужа.

„Можливо, Советський Союз не розуміє самих слів“, — заявила пані Шаранська у виступі на Капітолію, де вона зустрілася з групою конгресменів після успішної авіаційної виступи дисидента Волтера Монделя в Білому Домі. — тому тепер прийшла на нас черга діяти, бо до наших акцій за кордоном приглядається цілий світ“. Вона перестерігалася членів Конгресу ка-жучи, що тепер „дуже багато залежить від вас, чи люди в Советському Союзі одержать полегшу, чи повториться там катастрофа за-перед 40 років“. Шаранська правдоподібно натякала на масові політичні процеси за сталінських часів. Конгресмен Роберт Драйнен, демократ з Массачусетс, голова адгко-Комітету, який займається звільненням Шаранського з ув'язнення, заявив на зустрічі з Шаранською, що найбільш ефективною акцією З'єднаних Стейтів Америки було б відкриття американської участі у світовій Олімпіаді, яка відбудеться в 1980 році в Москві.

Авітал Шаранська, яка говорила через перекладача помимо того, що дещо знає англійську мову, прийняла дуже тепло 50 конгресменів, які зібралися в бібліотеці конгресмена Драйнена на свою сесію. Не зважаючи на те, що зустріч була заплянована, як пресова конференція, однак після виступу Шаранської ніхто не ставив жадних питань, натомість конгресмени радо фотографувалися із Шаранською. Після сесії Шаранська зустрілася коротко з кореспондентами на коридорі в Капітолію і заявила їм, що їй нічого не відомо про спе-

кулятивні поголоски, що, мовляв, її мужа можуть виміняти за засуджених советських шпигунів в Америці. „Ви мусите зрозуміти, — заявила Шаранська, — що він не є шпигуном, але як це станеться, я буду щаслива. Все, що я тепер думаю, то здобути для нього волю за всяку ціну“.

На запит, які саме акції Конгрес ЗСА міг би поробити, щоб застосувати тиск на уряд СССР, Шаранська відмовилася відповідати. „Я не є політиком, — заявила вона, — але ідея відтіннення американських атлетів з Олімпіади є доброю“. Шаранська зустрілася також опісля з високими урядовцями Державного департаменту, а у вівторок від'їхала до Барклі коледжу в Каліфорнії для ведення дальших акцій в користь свого мужа.

В той час, як пані Шаранська апелювала до американських законодавців за поміччю для Анатолія Шаранського, — пише ньюаркський щоденник „Ди Стар Леджер“ з 18-го липня ц. р., — у провінційному містечку Городня розпочався суд над українським активістом на відтинку національних і людських прав і членом Української Гельсінської Групи Левком Лук'яненком, що свідчить про намагання Кремля за всяку ціну зламати дисидентський рух і роботу Групи нагляду за виконанням Гельсінської угоди в Советському Союзі.

ФІЛЬМ З ЖИТТЯ ГЕН. П. ГРИГОРЕНКА НА ТЕЛЕБАЧЕННІ

Нью Йорк. У програмі телебачення на четвер, 20-го липня, подано, що того дня в год. 8-ї вечора на телебаченні на едукативній стрімі — каналі 13 буде показаний фільм з життя генерала Петра Григоренка. В програмовому повідомленні дослівно сказано: „ЛЮДИНА, ЯКА НЕ БУДЕ МОВЧАТИ. Історія життя генерала Петра Григоренка, який вважає, що російський уряд зрадив принципи комунізму“.

Мама Кудірки виступила в обороні засудженого литовського дисидента

Нью Йорк. — Мама литовського моряка Сімаса Кудірки, який намагався втекти із Советського Союзу скоцивши з советського корабля в море у прибережних водах Массачусетс, але опісля був силою переданий советам і відсидів деякий час в концтаборі, виступила в обороні недавно засудженого литовського патріота, члена Гельсін-

ської Групи Віктораса Петкусас, якого советський суд засудив минулого тижня на 10 років концтаборів і 5 років заслання за антисовєтську пропаганду. Марія Сулскіс заявила кореспондентам, що вона має виклинути совісті і не буде спокійною, поки не дібється якоїсь допомоги для Петкусас, бо він свого часу ратував її сина Сімаса, який

В ЛІТНІХ КУРСАХ УКРАЇНІСТИКИ В ГАРВАРДІ БЕРЕ УЧАСТЬ РЕКОРДОВЕ ЧИСЛО СТУДЕНТІВ

Студенти українистики в цьогорічній Гарвардській Літній Школі

(Фото: Таня Михайлишин-Д'Авіньйон)

Кембридж (О. К.). — Цьогорічна Літня Школа в Гарварді, яка вже вдруге завдяки співпраці Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету і Фонду Катедри Українознавства, має стипендії на студії українистики усім студентам літніх курсів, зібрала рекордове число студентів, бо аж 174, на 45 біль-

ше, як минулого року. В тому числі є 116 жінок. 58 чоловіків різного віку, від середніх років до наймолодших 17-тилітніх, випускників середніх шкіл. Цікаво відмітити, що між ними є 13 не-українців, в тому згадється найцікавішими є Аяно Гетачев із Етіопії і негр Форест Телліс із ЗСА. Перший, студент політич-

них наук, зацікавлений історією України під советською окупацією, бо його батьківщина сьогодні є в сфері тиску Советського Союзу. Другий — спеціалізується у слов'янських мовах, знає вже російську та польську мови, а тепер хоче вивчати українську. Не менше цікавим феноменом є українська роди-

на, що приїхала до Кембриджу своїм мешкальним автоном, в ньому живе, та всі батьки і діти, ходять на курси.

Усі студенти, що приїхали з багатьох стейтів ЗСА та Канади (також є один студент з Англії) є поділені на три курси: історії, літератури й мови. Курс мови (Закінчення на стор. 3-й)

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1978.

Статті і дописи, підписані авторами, не можуть відшкодувати пошти Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні випадки скорочувати надіслані матеріали, незалежно від того, чи повертаються тільки тоді, коли автор цього не виразив застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Підписка: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

Шкідлива співпраця

Недавно американські засоби масової інформації повідомили, що в ЗСА та Советському Союзі розпочалася підготовка до чергових спільних польотів американських астронавтів і советських космонавтів, подібних до польоту, який відбувся в липні 1975-го року. Хоча переговори із советськими властями щодо цих польотів ще не закінчилися, то речники Крайового Аеронавтичного і Космічного Управління (НАСА) вже тепер вважають, що спільні польоти напевно відбуватимуться на початку 1980-их років і що співпраця ЗСА і Советського Союзу не буде обмежена до спільних польотів в орбіті Землі, а відзначимо спільні польоти на космічній станції-лабораторії, спільні медичні дослідження в космосі і на Землі.

Співпраця між країнами світу в різних ділянках побажана, але таку співпрацю в космосі можна б вітати тільки тоді, якщо партнером ЗСА був би хтось інший, а не підступний рабовласницький Советський Союз, диктаторський режим якого розпочав нову хвилю судових розправ над оборонцями прав людини.

Існують ще й інші причини, чому Америка не повинна погоджуватися на спільні польоти та взагалі космічні дослідження із Советським Союзом. Приглянувшись до наслідків попереднього спільного польоту американських астронавтів і советських космонавтів, можна з певністю твердити, що і майбутні спільні польоти та дослідження принесли б більше користі Советському Союзі, ніж Америці, як теж можна передбачити, що така співпраця щодо дослідження космосу вийшла б на користь цілому світові.

Вже під час підготовки до спільного польоту в 1975-му році, як і протягом самого польоту, Советський Союз, який опинився дуже позаду Америки у майже всіх ділянках космічних дослідів, одержав дуже багато технологічного знання, випрацьованого американськими науковцями протягом довгих років, що коштувало Америці великої суми грошей. Советський Союз в 1975-му році одержав це технологічне знання цілком безкоштовно. Такі і подібні вартісні подарунки одержить Советський Союз з усіх майбутніх спільних польотів і спільних космічних дослідів.

В додатку, дальша співпраця ЗСА із Советським Союзом у космосі може створити у багатьох людей світу помилкове враження, що СССР нібито є на тому самому рівні з Америкою в ділянці космічних дослідів. Не зважаючи на те, що советські космонавти недавно встановили часовий рекорд щодо перебування в космосі, це — як це підкреслюють американські науковці, — цей часовий рекорд нічого не значить, бо якщо Америці належало б на такому рекорді, то американські астронавти без більшого зусилля могли б побити всі рекорди советських космонавтів. Не має більшого значення й те, що із советськими космонавтами перебували в космічних просторах польський і чеський космонавти. З американськими астронавтами вже давно могли літати на космічних кораблях громадяни будь-якої країни в світі, але Америка волила не застосовувати таких дешевих пропагандистських заходів, якими користується Москва. Як уже згадало, Советський Союз опинився дуже позаду ЗСА щодо космічних дослідів. Для прикладу згадаймо, що американські астронавти вже кілька разів осідали на Місяці, а советські космонавти там ще зовсім не були. Значить, майбутні спільні космічні польоти і дослідження можуть спричинитися до помилкового враження, що ЗСА і СССР — це рівноправні партнери і до підсилення советської пропаганди про нібито, "передову" советську науку і технологію.

Отже, можна з певністю твердити, що співпраця Америки із Советським Союзом в ділянці дослідів космосу дуже корисна для СССР і вже тим самим шкідлива для ЗСА. Тому американський уряд і Крайове Аеронавтичне і Космічне Управління повинні поважно розглянути справу, заки остаточно погодяться на дальші спільні польоти та інші спільні космічні дослідження із советськими обманцями.

М. Мельник

НАЙБІЛЬШ ОСНОВНИЙ ЖЕСТ

Софія Наумович подала у "Свободі" з 24 березня ц. р., що дружина Юрка Шухевича, Оксана Потапенко, залишилась сама-одна з дитиною після арешту її чоловіка, як не мала засобів, щоб поїхати його віддати у Сибір. Проте, на готовість Горбаневської, яка завідувала фондом Солженицина, щоб їй допомогти грошима, дружина Шухевича відмовилась від цього і грошей не прийняла.

Чому не прийняти грошей від таких росіян, як Солженицин? Чому не боротись за людські права в СССР разом з росіянами? Чому не боротись з білими росіянами за повалення комуністичної диктатури в Москві? Чому така велика кількість українців каже, що це добре так робити, а друга частина українців каже, що це зле?

Відповіді на того роду питання без сумніву допомагають у виясненні того цікавого феномену, що така велика українська нація досі не зуміла створити спільного фронту для того, щоб визволитися з-під панування росіян. Чому так мало людей підтримувало Мазепу? Чому треба було аж чотирих тисяч українців, щоб проголосити українську державу? Чому українці Києва говорять по-українськи вдома, та не на вулиці? Чому так багато з нас таурє за наші нещастя Петра Великого, Катерини, Сталіна, советів, комуністів — тільки не росіян?

Того роду становище багатьох українців неможливо вияснити виключно браком національної свідомості чи нездібністю до політичної єдності. Мають багато краше усвідомити, що довголітня культура і політична залежність від росіян (та й інших) створила в українській провінції верстви національні прикмети, які не сприяють боротьбі за незалежність. Нас так давно були за нашу українськість, що й у вільних країнах Заходу ми поводитимось у спосіб, відмінний від інших національних груп.

Найбільш болічним наслідком довголітньої неволі є, мабуть, наша боязливості, неспівність себе і жалюгідна привичка надмірно поважати чужих та поменшувати своїх. Наприклад, проблема оцінки ситуації в Україні є для нас критично важливою. Та ми не дуже то прислуховуємось до своїх людей. Ми чекаємо на те, щоб якийсь чужий професор нам про те сказав. Це приблизно так, якби англії чекали на те, щоб українці сказали їм, як в дійсності представляються справи в Англії.

Формулюючи нашу вільну політику, ми більш чим інші люди журимось тим, щоб наша політика не надто відбігала від політики країн нашого поселення. При тому ми не зважаємо, що українська вільна політика і політика наших країн

поселення відносно українців це часто дві цілком інші речі.

На нас теж роблять величезне враження ставлення славних російських дисидентів. Деякі з нас думають, що в їхній тінні ми щось скористаємо. Інші прийшли до практичного висновку, що якась Гельсінська група для оборони українських національних прав ніякого розголосу не знайде. Та коли разом з іншими національностями імперії створюють організацію для оборони советських дисидентів, тоді це в якийсь спосіб буде для українців корисне.

Це все не залишається без наслідків на наше становище до найбільш основних питань нашого часу: іти чи не іти нам з росіянами у боротьбу за відновлення української держави?

Для усіх інших націй, які останніми часами здобули свою незалежність, того роду питання було б до найбільшій міри несерйозне. Ажжеж, іти з росіянами? "Добувати незалежність від росіян" — це дві речі, які себе взаємно виключають. Коли ми ідемо з росіянами, тоді ми ідемо з ними як члени спільної держави, які хочуть ту державу не розчленувати, а тільки змінити її уряд. Ніяка постороння людина того роду спілки іншаке трактувати не буде.

Припустимо, що концепцію спільної дії з росіянами прийняли всі українські провідники. Припустимо теж, що назріває конфлікт між Росією і Китаєм та що китайці у цілком природний спосіб ставлять собі питання: чи на випадок конфлікту українці пішли б проти росіян, з росіянами проти китайців, чи може (зі страху і непевності) знайшли б неврагів? На це питання було б дуже легко відповісти, коли б надто багато українців дійшло до нелогічної конклюдії, що одних росіян можна вигнати з України при допомозі друзів.

Єдина ситуація, де спільна боротьба українців і росіян проти уряду мала б сенс, була б ситуація, де не було б ніякого сумніву, що після укладу уряду відновлення української держави було б заповнене. Та сьогодні ніяка людина зі здоровим глуздом не може того аргументу взяти серйозно до уваги тому, що ніяка сильніша російська група розчленування імперії не пропонує.

І тому будь-які спільні акції з росіянами є корисні для росіян і незвичайно шкідливі для українських визвольних змагань. Ті, що ідуть з росіянами проти теперішнього уряду імперії, правдивими самостійниками не є і не можуть бути. В найкращому випадку це є люди, які самостійності хотіли б та для яких самостійність не є аж така важлива, щоб вони були готові здобувати її за

Роман С. Голіт

ПОЛЯКИ ПРО СЛАВНЕ МИНУЛЕ УКРАЇНИ

(U. ZRODEŁ ROMANTYZMU I NOWOŻYTNEJ MYŚLI SPOŁECZNEJ NA UKRAINIE. Stefan Kozak. Polska Akademia Nauk. Wrocław-Warszawa-Kraków-Gdańsk, 1978. 146 сторін.)

Дослідники згідні в тому, що найбільшого розголосу принесли козакам їх морські походи. На швидких і зручних човнах — славних чайках, вони здійснювали відважні походи на міста й турецькі твердині на берегах Чорного моря. Про відвагу і зягатих вправ хай засвідчить кілька таких фактів: у 1606 р. козаки атакують Келю, Акерман і Варну. 1614 р. метою своїх нападів вибирають Трапезунд і Синопу, отож, міста далекі від козацьких садиб на південній бережній Чорного моря. Наступного року флотилія козацьких чайок пливе до Константинополя. Козаки нищать і палять передмістя столиці могутньої імперії, яка була пострахом тогочасної Європи. В поворотній дорозі ставлять чол наступальності за ними турецькі флотилії, перемагають і беруть у полон її вождя. 1617 р. нападають на кримське місто Кафу. В наступному році виправляються знов до Трапезунду.

В тому тексті подібне відношення до Запорізької Січі і всієї козащини, яка була мілітарною заставою в боротьбі з наїзником. Крім цього, в козацькому епосі це відношення підлягало сильним мітологічним впливам. Українські думи й історичні пісні широким порухом тему війни в роках 1648-1654.

допомогою збройної боротьби. Та, на жаль, такої конкретності виключити не можна. Ніяка нація в подібній до нашої ситуації не визволиться за рецептами тих людей. І тому теж навіть досить невинні українсько-російські організації нам користі не приносять.

Незалежність України буде залежати від того, чи український народ буде готовий — у пригожій ситуації — до боротьби не проти російського уряду тієї чи іншої раси, а проти російського окупанта. Нам треба розраховувати на те, що окупант залишається окупантом навіть тоді, коли в Москві засяде демократичний уряд. Ажже останніми часами шийний ряд націй визволялись за допомогою збройної боротьби від таких демократичних урядів, як французький чи англійський.

Спільні акції з росіянами тільки впроваджують в блуд українську публічну опінію. Вони дають людям до розуміння, що нашим ворогом була, є і буде не шіла провідна верства Росії, а той чи інший уряд. І тому так приємно доводитись про жест дружчини Ю. Шухевича. В дійсності, жест цей треба вважати політичним жестом великої ваги.

По смерті Богдана Хмельницького (1657) боротьба козацької старшини (Закінчення на ст. 4-й)

Степан Куропас

ЗГАДУЮЧИ МИНУЛЕ І СВ. П. Д-РА В. ГАЛАНА

У домі Студентської Громади у сміховському півоварі в Празі завжди можна було довідатися багато новостей. Через Прагу проїздили різні українські політики, туристи, ансамблі, прибували з таборів інтернованих нові студенти. Громада зростає до 1800 осіб. В часах, про які пишу, очолював її тодішній студент прав Матвій Стахів. Громада складалася з більшості з бунівських вояків української армії, з армії Денікіна і "Врангеля", були теж деякі з армії "Батька Махна".

Шовчора в домі були джигори, і все щось можна було довідатися. Іхав до Америки Осип Назарук, — мав доповідь про те, що помилково було скидати гетьмана Скоропадського, хоч сам він допомагав це робити. Іхав він до Америки перероджувати Організацію Українських Січей в Організацію Гетьманів Державників, що йому пощастило зробити проти сильного спротиву голови Січей д-ра Гриневського-Пшигоні. Д-р Гриневський поставив карту на Вячеслава Липинського і залишився гетьманом без гетьмана. Іхав до Америки Ярослав Чиж редагувати "Народну Волю" — теж вступив до Праги. У студентській домі бувший сотник Січових Стрілців (Київських) признався, що попав у конфлікт з полк. Євгеном Коновальцем. "Наші шляхи розійшлися", — заявив він на студентському вічу.

Але вернімо до д-ра В. Галана. Пристийний доктор прав в уніформі сотника Української Галицької Армії, що все любили забирати слово на зборах Громади, заявив: "Іду до Америки!" — а ми, присутні того пам'ятного вечора в домі Громади, аж ахнули! Як це так, вже скінчив правничі студії, мусів бути дуже здібним і мас шастати іхати на землю Вацлінгтона, до країни долара і добробуту, а ми ще дальше мусимо купувати "харчові квитки" на обід в "мензі" американської допомогової організації. В часі, коли деяка частина бунівських вояків і студентів, захоплених романтикою "зміновиховства", іхала в Україну служити Україні, Галан, вибрав Америку. Зміновиховців советська влада в Україні частинно розстріляла, частинно розігнала по таборах смерті Сибіру і Мордовії і не позоволила їм служити Україні, а Галан вийхав до Америки і мав нагоду служити і служити Україні. Про його службу для народу і України звітували некрологи і клепсидри.

Ніколи не думав я, що й я поїду до Америки. Яким правом, на яку квоту і паспорт? Був у польській армії, працював в Польщі не було, вернувшись знову негально до Чехо-Словацької на її паспорт, без квоти як агроном (їх пускали без квоти), приїхав до ЗСА. На паспорт була печатка "ніколі не злет", себто, до ЗСА без права на поворот. В Америці зі "Свободи" довідався, що д-р Галан живе у Філадельфії і організує Українську Стрілецьку Громаду. Я написав до нього і одержав відповідь, картонку з Атланти Ситі: "Приїжджайте на схід, тут можна дістати працю і знайти жінку, якщо Ви ще самітний..." У той час іхав за море теж сотник В. Косар і чет. Топольницький, який перебував у Вінніпегу. Топольницький мені написав, що працю немає (він зустрівся з д-ром Галана) і іде до Канади організувати Кооператив, бо це його фак — він скінчив експортівку в Празі. Закладайте Стрілецький Гурток в Чикаго, збирайте б. вояків Української Армії, допомагайте збирати фонди на Дім Інвалідів у Львові, на Товариство Охорони Воєнних Могил, — таку і подібну працю підсував мені бл. п. д-р Володимир Галан. І я слухав, бо тоді до наших старшин була велика пошана.

Я зібрав 22 членів Української Галицької Армії (інших не було) і оснував Стрілецький Гурток ч. 6 та був його головою протягом 20 років, аж доки ОБВУА не перебрало владу, а Стрілецьку Громаду зліквідовано. Протягом 50 літ мого побуту в ЗСА я все зустрічався з д-ром Галана на терені УНСоюзу, УККА, ЗУАДК, СКВУ. Він і я займали відповідальні пости в Головному Контрольній Комісії УНСоюзу, УККА і в інших установах.

Приїхав до Америки по Віденському Конгресу ООН полк. С. Коновалець. Стрілецька Громада подбала, старанням д-ра Галана, що полк. Коновалець відзначував членів УГА, "Пропам'ятними Воєнними Відзнаками". У Чикаго мав я зустріти д-ра Галана перший раз з тієї нагоди. Не приїхав, бо був переїжджений, і пол. Коновалець асистував при відзначуванні найстаршого з нас 22-ох рангою, пор. д-р Омелян Тарнавський. З тієї 22-двілки осталося у живих ще нас двоє УССУВ: Гриць Сенів і підписаний.

Я все любив промови д-ра В. Галана, бо були короткі, але багаті змістом. Ми все мали взаємне порозуміння, однакові думки, — взаємно до себе пошану. Радив мені не раз, як і покійний командир 5 бригади УГА, сот. Вол. Косар: "не беріть противника штурмом, беріть його з флянки".

З приводу його смерті, яка, "не мина й парв", складала глибоке співчуття його дружині пані Славі, синові Артурові і швагерів Лесі Кінаш.

Янг продовжуватиме говорити про „політ'язнів" у ЗСА

Париж. — Андрю Янг, американський амбасадор до ОН, який минулого тижня заявив під час інтерв'ю, що не треба драматизувати справи політичних в'язнів у Советському Союзі, бо в Америці також є „сотні, а може і тисячі політичних в'язнів", у понеділок, 17-го липня, сказав кореспонденту газети „Інтернешінал Геральд Трибюн", що приймає догану, яку йому висловили президент Джиммі Картер і державний секретар Сайрус Венс, але підкреслює, що продовжуватиме говорити на ту тему.

Янг признав, що може його звати про політичних в'язнів у ЗСА „була перебільшенням".

6 січня 1977 року надійшла відповідь від заступника голови виконкому В. В. Нікітіна — пропонує шукати за роботою в сільсько-господарських районах. У відповідь Матвійко назвав його пораду плягіатом з Китайської Народної Республіки.

7 січня 1977 року Матвійко викликає секретар виконкому Гладкий В. А. Секретаря не було — хворий — але він залишив записку, скерування на роботу до ТЕЦ-2 (теплова електростанція). В ТЕЦ-2 виявилось, що посада вже зайнята.

8 січня 1977 року прийшла відмова відповісти про працю на елеваторі. Ім'є підходить, що він інженер-механік сільсько-господарства (головний інженер елеватора — агроном).

10 січня 1977 року В. А. Гладкий обіцяє роботу. Отримав копію розпорядження начальника тресту „Ремонтмашналадка", у якому сказано, що начальник ЦКТБ (Центральне Конструкторсько-Технологічне Бюро) об'єднання Укрлісгосптехніки г. Кириченко дав наказ вшляхувати Матвійку на роботу на протязі 10 днів.

11 січня 1977 року з наказу прийнятий на роботу конструктором 1 категорії тимчасово на місце Шульги, відсутньої у декретній відпустці в Олександрівському конструкторсько-технологічному відділі ЦКТБ Укрлісгосптехніки. Заплата: 118 рублів.

ХРОНІКА РОЗШУКІВ ЗА ПРАЦЕЮ К. І. МАТВІЮКА

Нью Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Під такою назвою поширюється у самвидаві документ, що дає свідчення про репресії, яким піддають українських політ'язнів після їх звільнення з таборів. Одним із засобів знущання органів КГБ над українськими патріотами — це не давати їм змоги влаштуватися на працю. Прикладом цього є доля Кузьми Матвійка, якого арештували в 1972 році під час масових репресій проти української інтелігенції та засудили на чотири роки таборів.

„К. І. Матвійко закінчив у 1965 році Українську сільсько-господарську академію — факультет інженерії — в галузі „Механізація процесів сільського господарства". Надана кваліфікація — інженер-механік. У 1971 році він закінчив педагогічний факультет тож як академії в галузі „викладач механізації сільського господарства" з кваліфікацією „викладач спеціалізації сільсько-господарських технікумів і шкіл".

13 червня 1972 року його заарештували в Умані і засудили за ст. 64 КК УРСР (рівнозначна ст. 70 КК РСФСР) за розповсюдження самвидаву. Присуд — 4 роки позбавлення волі у виправно-трудовах колоніях суворого режиму.

Пропиши в Умані, де він жив до арешту, йому не дали.

2 жовтня 1976 року він приїхав до Олександрії Кіровоградської області.

4 жовтня звернувся до Олександрівського сільсько-господарського виробничого управління. Відповідь начальника управління: роботи дати не може.

6 жовтня 1976 року звернувся до директора Олександрівського радгоспу-технікуму. Відповідь: дати роботи не може ні в шкільній системі, ні на виробництві.

6 жовтня 1976 року звернувся до директора Фахової сільсько-господарської проф. технічної школи ч. 1. Відповідь: школа терміново потребує викладача спеціалізації в механізації сільського господарства.

циплін і Матвійка приймуть на цю посаду. Завтра він повинен принести трудову книжку і якнайскорше оформитися. Він буде читати курси: „Трактори", „Креслярство" і „Металознавство".

7 жовтня 1976 року, коли з'ясувалась справа його судимості, в роботі йому відмовили. Директор відмовився дати відмову на письмі: „Я не можу вас прийняти, і не можу її відмовити".

Того ж самого дня він звернувся до Олександрівського відділу кадрів авторемонтного заводу. Відповідь начальника кадрів: можна оформити на посаду інженера по запчастинах. Попередив: робота пов'язана з командировками. Для цього Матвійкові потрібний дозвіл міліції. Начальник кримінального розшуку, майор Мясников, записав адресу заводу і сказав: „Можете влаштуватися".

8 жовтня 1976 року Матвійко прийшов оформитися на завод. Відповідь: „Ми передумали — на роботу вас не возьмемо".

Того ж самого дня він звернувся до Олександрівського ремонтного заводу карбюраторних двигунів. Відповідь: роботи нема.

Звертається до Олександрівського конструкторсько-технологічного бюро. Відповідь: потрібні конструктори і його приймуть на посаду головного інженера, якщо у нього є прописка, але він її не має.

До 21 жовтня 1976 року займався оформленням прописки.

21 жовтня 1976 року оформлюється на роботу в Конструкторсько-технологічному бюро. Та після того, як з'ясувало, що судимість Матвійка політична, влаштування на посаду головного інженера відпадає. Але йому пропонують посаду конструктора 1 категорії на час відсутності конструктора Шульги, яка є в декретній відпустці (вагітність — перекл.). Документи відсилають до головного бюро в Києві. Йому, покищо, назначають дату виходу на роботу — 1 листопада 1976 року.

1 листопада 1976 року він прийшов на роботу, але тому, що документи з Києва ще не вернулися, начальник запропонував йому зголоситися на працю 9 листопада.

9 листопада 1976 року він починає працювати, призначають йому його робоче місце і дають завдання.

9-11 листопада 1976 року працює на посаді інженера-конструктора.

11 листопада 1976 року начальник бюро, при кінці робочого дня, повідомляє Матвійка, що 11 листопада прийшов на працю начальник центрального Конструкторсько-технологічного бюро Кириченко, який не має бажання тримати його на роботі. Отже, він звільнений. А оскільки наказу про затвердження його на працю не було, за 3 дні йому не заплатять.

12-20 листопада 1976 року — ходження в прокуратуру, юридичні консультації, писання скарг і заяв.

20 листопада - 12 грудня 1976 року Матвійко хворий — запалення легенів — від 25 листопада до 12 грудня перебував у лікарні.

13 грудня 1976 року Матвійко звертається до міськвиконкому до голови комісії нагляду (він теж секретар міськвиконкому) Гладкого В. А. Цей спрямовує його на авторемонтний завод, домовившись заздалегідь телефонічно про роботу. Директор обіцяє посаду інженера у Відділі технічного контролю.

14 грудня — Матвійко їде на завод. Директор зайнятий.

15 грудня — знову на завод. Роботи немає. Ще раз до В. А. Гладкого. Гладкого немає.

16 грудня застає В. А. Гладкого. Той каже, що може влаштувати на роботу різноробом, але не за фактом.

17 грудня Матвійко пише заяву голові міськвиконкому з проханням або влаштувати його на роботу за фактом, або виплачувати йому допомогу, як безробітному.

Звертається на Олександрівський елеватор. Обіцяють роботу або механіка у млині, або енергетика, але після Нового року.

31 грудня 1976 року викликає Матвійка заступник начальника міліції майор Харитоненко. Попередження за обманяння „супільної корисної праці" (ст. 214 КК УРСР, рівнозначна ст. 209 КК РСФСР).

5 січня 1977 року Матвійко пише допис до „Правди", в якому просить турбуватися безробітними не тільки у Федеративній Республіці Німеччині і в Нью Йорку, але теж в Олександрії. (Багато пізніше прийшла відповідь: „Влаштувати на вчительську роботу не маємо можливості". Він про це й не просив).

Фестиваль живого слова Рідношкільників Онтаріо. Успіхи окремих шкіл і учнів

Турбота за життя й культуру українського живого слова спонукали Комісію Шкільництва при Онтарійській Провінційній Раді КУК улаштувати Фестиваль живого слова. Фестиваль дав нагоду учням змагатися за найкраще виголошення поезії, поетичної прози та виявити свої акторські здібності в драматичних сценах.

До участі в ньому зголошалося 16 РШКІЛ: ім. Святого Івана Хрестителя у Бредфорді, Об'єднана РШ у Кічнер, Школа при церкві Святого Духа в Гамільтоні, при церкві Св. Володимира ім. В. Сарчука в Гамільтоні, РШШкола УНО в Гамільтоні, Об'єднана РШШкола в Ошаві, Об'єднана РШШкола в Тандер Бей Р. Школа СУМ у Ст. Катеріні та РШШколи в Торонто: при церкві Св. Димитрія, ім. М. Грушевського, Свято-Миколаївська, ім. В. Мороза (УНО), ім. Юрія Липи, кооп. РШ ім. П. Паліва, РШ ім. Т. Шевченка, РШ при церкві св. Йосафата.

Змагалися учні IV, V та VI клас — усіх учнів учасників фестивалю було 198. Фестиваль відбувся 17-го червня в приміщенні Вест Парк школи в Торонто. Підготував його Комісія під проводом І. Боднарчука. У склад журі входили: Аріадна Стебельська — голова, Валентина Копиленко, Дарія Молодіт, Дмитро Романюк і Тоня Горохович — члени. Провід програми Фестивалю був у руках Думи-Арнодон.

Журі визначувало місця у кожній віковій групі (клас), за індивідуальний виступ, за виступ двох декламаторів, у більшій групі та

окремо за виступи у драматичних сценах.

Групові декламації: I-ше місце здобули учні РШ Церкв Св. Димитрія за декламацію „Великі Роковини“ І. Франка. Декламація була на тлі висвітлених картин з історії та географії України та в супроводі музики.

II-ге місце у 5 і 6 кл. здобули учні РШ В. Мороза (УНО) за декламацію поезії „Кобзарю, кобзарю“ Олеси Бердника.

III-ге місце у 5 кл. здобули учні 5-ої кл. РШ ім. Св. о. Миколая в Торонто за вірш Григорія Столярчука „Я так жив...“

Декламації парами: I-ше місце здобули учні 5-ої кл. РШ ім. Т. Шевченка в Торонто — Віктор Охрименко й Борис Харченко.

II-ге місце — учні РШ 4 кл. при церкві Св. Духа в Гамільтоні Ганя Гелжінська й Марія Грисяк за поезію „Я не бачив України“ Петра Кізка.

III-ге місце здобули учні 5 кл. РШ УНО в Гамільтоні Уляна Литвин і Оля Тамків за вірш „Рідний край“ Мирослава Петрова.

Індивідуальні декламації:

а) Проза — I-ше місце здобула Оксана Сушко учениця 4 кл. РШ ім. В. Сарчука в Гамільтоні за виголошення тексту М. Кульчинського (політичного в'язня) „Пісня моя українська“.

II-ге місце — Андрій Медвільний — учень 5 кл. РШ ім. Цюльо Палів в Торонто за казку „Тамниця старого дуба“ М. Дієко.

б) Поезія: I-ше місце у 4 кл. здобула учениця РШ ім.

Ю. Липи в Торонто — Мирослава Юрська за вірш Г. Столярчука „Я так люблю...“

II-ге місце здобула учениця РШ УНО в Гамільтоні (4 кл.) Соня Рудик за вірш „Юнацька пісня“ О. Олеси.

III-ге місце здобула учениця РШ при церкві Св. Духа в Гамільтоні Олена Литвин за вірш П. Кізка „Я не бачив України“.

I-ше місце у 5 кл. здобув учень РШ при церкві Св. Димитрія в Торонто — Борис Хабурський за вірш Г. Столярчука „Я так люблю...“

II-ге місце здобула Гануся Левинська учениця з РШ при церкві Св. Йосафата в Торонто за вірш „Свято Матері“.

III-ге місце здобула учениця РШ в Тандер Бей Леса Козира за поему Т. Шевченка „До Основ'яньска“.

I-ше місце у 6 кл. здобули Ярослав Чаборик з РШ Св. о. Миколая в Торонто за вірш „Благословенна в жанах...“ Т. Тараса Шевченка, а також учениця РШ ім. Ю. Липи Леса Горлач за вірш „Давня весна“ Л. Українки.

II-ге місце здобули Леса Григоренко — уч. РШ ім. В. Сарчука в Гамільтоні за вірш „Живи, Україно!“ О. Олеси й Богдан Стівіс — учень РШ ім. В. Мороза в Торонто за поезію „Наша Батьківщина“ Л. Полтави.

III-ге місце здобула уч. РШ при церкві Св. Димитрія в Торонто Дарія Баран за вірш Л. Українки „Слово, чому ти не твердиш крика...“

У драматичних сценах брали участь учні 3, 4, 5, і 6 клас.

I-ше місце здобули учні РШ ім. М. Грушевського в Торонто за сценку „Зустріч з Лесею“ І. Боднарчука.

II-ге місце здобули учні 4 кл. РШ ім. В. Мороза за драматизований вірш-жарт Е. Козака „Відкладайло“.

III-ге місце здобули учні 6 кл. РШ в Кічнер за сценку „Тарас Шевченко“ Марії Дієко.

На Фестиваль загодили й привітали зібраних теплими словами голова Провінційної Ради КУК на Онтаріо д-р Петро Либович та голова Комісії шкільництва при цій Раді — д-р Євген Рослицький. Д-р Є. Рослицький, хоч мешкає поза Торонто (Лондон), присвячує свій вільний час рідношкільній справі. Вітаючи учнів і всіх присутніх, звернув увагу на важливість праці батьків, учителів та

Т. Горохович

В ЛІТНІХ КУРСАХ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

вимагав, з огляду на велику різницю у знаннях, поділу на 6 різних ступенів вишколу, відповідно до знання студентів. Викладачем історії є д-р З. Когут, української мови для початку проф. А. Гумецька, для завансированих проф. Б. Струмінський. Ім допомагають асистенти-докторанти, а це: Ольга Андріаська, Люба Дика, Олег Липицький, Роман Коропецький і Наталія Пилипюк. Літературу викладає проф. О. Ронін із Єрусалимського університету.

Опитування Курсів українистики, які держать в руках цілу адміністрацію і програму не лише викладачів, але також додаткових занять, призначених для студентів, є пані Уляна Пакічницька, а пані Уляна Пакічницька, а пані Уляна Пакічницька.

Студенти, від першого дня курсів, що почалися 26-го червня, мають щоденно різні види вечірніх доповідей, дискусій, як також товариські зустрічі й вечірки. Між іншим, відбувся вже показ трьох фільмів з коментарями, семінар для обговорення вибору звання, доповідь голови СУЖА ред. Ольги Кузьмич на тему історії української преси, проф. Асі Гумецької на тему гумору і сатири в модерній українській літературі, семінар на тему політики й суспільства в сучасній Україні з доповідями проф. Р. Шпорлюка і проф. В. Ісаєва. Вкінці відомий професор і декан Е. Кінен говорив про неросійські народи в СРСР.

Курси закінчуються, як плановано, іспитами 24-го липня. Згідно з вимогами Літньої Школи у Гарварді, кожний із студентів мусить скласти іспит із одної дисципліни, на яку зголошувалася. Богато однак добровільно слухає також інші предмети, щоб якнайбільше скористатися.

Літня Школа Україністики в Гарварді підготовлена і переведена таким збірним зусиллям та із таким вкладом гроша — вимагає уваги і признання цілої нашої спільноти. Це ж бо велика потенційна можливість вишколювати, а перед усім зацікавлювати нашу молодь українською на рівні університету, а не лише суботньої школи.

Ганна Колесник у Маямі

У неділю, 2-го липня, д. р. українська громада в Маямі і околиці мала нагоду почути концерт співачки Ганни Колесник, солістки київської опери. Хоча в Маямі немає відповідного сезону на того роду імпресії, зала Українсько-Американського Клубу в Маямі була виповнена доброю публікою. Ганна Колесник вповні виправдала всі сподівання слухачів. На фортепіано супроводив її пан Богдан Сперхак. По концерті пані Колесник відбулася скромна вечеря, що її урядили пані і Союз Українок Америки маямського Відділу.

Замість репортажу чи рецензії подаємо зміст короткого слова-привіту що на цей вечір виголосила пані Вероніка Цегельська, в якій вона дуже влучно скаржила на Ганну Колесник не тільки як співачку, але також як і громадянку. Таку громадянку, що як артистка знає чому хоче і як хоче своїм артистичним слухачам своєму народові.

Пані Вероніка, що сама є співачкою, сказала:

„У нас відбулася сьогодні небудівна артистична імпресія. Я, як голова Відділу Союзу Українок Америки в Маямі та як господарка нашнього скромного прийняття, складаю Вам, пані Ганно, привіт від нашого жіноцтва.“

Нам тяжко знайти відповідні слова, щоб висказати Вам нашу вдячність за це, що Ви зловили загодили до Маямі і дати нам змогу насолодитися високо-мистецьким виступом.

Читали ми багато в часописах про концертні виступи Ганни Колесник, але Маямі далеко віддалене від інших центрів українського поселення в Америці. Ми не мали великої надії, щоб Вас почути.

Не хочеться вірити, що нині вітаємо Вас в Українсько-Американському Клубі і в цьому центрі всього збірного і культурного життя нашої громади у полуденній Флориді.

Ганна Колесник є ученицею славної співачки Зої Гайдай і сама рівнож була солісткою київської опери. Крім цього робила розтлі на наших рідних землях, а від 1972 року, переїздивши на Захід, концертувала з успіхом в Європі, Канаді, Америці і Австралії.

У розмові з пані Ганною Колесник я вчула її безмежну любов і тугу за всім тим, що зв'язане з Україною. Її очі наповнювалися слезами як вона казала, що, тяжко жити на еміграції.

І в нас є туга за рідним краєм — нас, що вийшли на еміграцію не так давно, та й тужать і ті що прийшли перед нами. Ми Вас добре розуміємо.

Свою безмежну любов і тугу за рідною землею Ганна Колесник втілює у свій спів, у нашу пісню. Може

дівання слухачів. На фортепіано супроводив її пан Богдан Сперхак. По концерті пані Колесник відбулася скромна вечеря, що її урядили пані і Союз Українок Америки маямського Відділу.

Замість репортажу чи рецензії подаємо зміст короткого слова-привіту що на цей вечір виголосила пані Вероніка Цегельська, в якій вона дуже влучно скаржила на Ганну Колесник не тільки як співачку, але також як і громадянку. Таку громадянку, що як артистка знає чому хоче і як хоче своїм артистичним слухачам своєму народові.

Пані Вероніка, що сама є співачкою, сказала:

„У нас відбулася сьогодні небудівна артистична імпресія. Я, як голова Відділу Союзу Українок Америки в Маямі та як господарка нашнього скромного прийняття, складаю Вам, пані Ганно, привіт від нашого жіноцтва.“

Нам тяжко знайти відповідні слова, щоб висказати Вам нашу вдячність за це, що Ви зловили загодили до Маямі і дати нам змогу насолодитися високо-мистецьким виступом.

Читали ми багато в часописах про концертні виступи Ганни Колесник, але Маямі далеко віддалене від інших центрів українського поселення в Америці. Ми не мали великої надії, щоб Вас почути.

Не хочеться вірити, що нині вітаємо Вас в Українсько-Американському Клубі і в цьому центрі всього збірного і культурного життя нашої громади у полуденній Флориді.

Ганна Колесник є ученицею славної співачки Зої Гайдай і сама рівнож була солісткою київської опери. Крім цього робила розтлі на наших рідних землях, а від 1972 року, переїздивши на Захід, концертувала з успіхом в Європі, Канаді, Америці і Австралії.

У розмові з пані Ганною Колесник я вчула її безмежну любов і тугу за всім тим, що зв'язане з Україною. Її очі наповнювалися слезами як вона казала, що, тяжко жити на еміграції.

І в нас є туга за рідним краєм — нас, що вийшли на еміграцію не так давно, та й тужать і ті що прийшли перед нами. Ми Вас добре розуміємо.

Свою безмежну любов і тугу за рідною землею Ганна Колесник втілює у свій спів, у нашу пісню. Може

тому її інтерпретація і артистичне виконання так композицій, як і народних пісень такі переконуючі, без посередки і щирі бо вони випливають із глибини її душі.

Співаючи партії оперних композиторів світової слави, вона як солістка опер, безперечно має великий репертуар, але не радо ним послуговується. У своїх виступах співачка тепер перейшла на виключно українську програму, бо за її словами, „щіль не є в „показанню себе і чужих композиторів, а у співанню того, що задовольняє українські душевні потреби“, та тим самим віддає шану українським композиторам, які нічим не гірші за чужих.“

Виконуючи того роду репертуар наша мисткиня знаходить своє задоволення. Тому вона є між нами і з нами, і на еміграції українській публіці співає українські пісні. Це її щіль! Ще раз підкреслюю, що ми є безмірно раді, що мали нагоду насолоджуватися співом високомистецької класи.

Ваша пісня, пані Ганно, це свідання зліла.

Вона лупить нас із батьківщиною Україною і додає нам охоти і сил до дальшої праці для добра нашої громади, до боротьби за наші права і свободу та впливає надію на краще будуче.

Цілу імпресію від імені громадського комітету провадив голова Українсько-Американського Клубу Микола Ракуш.

В часі вечірньої виголошеної привітів п-ву Колесник, а пані Ірина Ракуш виголосила вірш Богдана Лепкого „До народної пісні“, як присвяту для пані Ганни Колесник.

Із цієї нагоди, що на цей вечір був прийнятий професор д-р Роман Процик із Гарвардського центру українських студій його запрошено до слова. Він поінформовав присутніх про справу, як відноситься до катедри українознавчих при Гарвардському університеті.

Заключне слово з подякою мав пан Володимир Колесник, в якому він звернув увагу на одну важливу справу, а саме, що вони не втіли з України, як сказав один промовець, але покинули Советський Союз на знак протесту. Проти чого вони протестували, це привіти знають самі.

Н. Н.

ПОДЯКА

3 Волі Всевишнього відійшов у Вічність, в неділю, дня 14-го травня 1978 р. у Фінксі, Арізона, мій Незабутний МУЖ

СВ. П.

ПАВЛО ПОЛІЩУК

нар. 20-го травня 1902 р. у селі Носівці, Тернопільського повіту.

Цією дорогою хочу зложити свою сердечну подяку всім нашим Приятелям, Друзям і Знайомим, що в цей так безмежно болючий час, поспішили мені із поміччю і розрадою особисто або телефонічно.

В першу чергу складаю подяку о. Мирославі Колодісі, пароху УКЦеркви у Фінксі, за відправлення Панахида, панам інж. Миколі Чопівському, голові місцевого Відділу Українських Вояків, Ярославові Росолі, гол. місцевого Відд. ООЧСУ і гол. місцевого Осередку СУМА Ю. Голосевичеві за виголошення прощального слова і слів розради у моєму тяжкому горю.

Складаю подяку отцеві із УКЦеркви св. Юра у Нью-Йорку за відправлення Панахиди і похоронних відправ.

Представники 2-го Відділу ООЧСУ у Нью-Йорку п. Кузикові за прощальне слово.

Зокрема щира подяка за матеріальну допомогу: моїм сестрі Баштевич, п. Мих. Митко із Канади, Роднін Вадим, п. Гармашеві, п. Ярославові Лєгута.

За квіти — Роднін Вадим, Підгасцьким, Береза. За Служби Божі — п. Андрієві Поліщук, Стефанів Яній, Клементині Житинській, Іванові Різнюк, Антонові Житинській, Михайлові Ступка, Підгасцький і пані Баштевич.

Щире спасибі Роднін Стефанів і Петрові Савчій за безкоштовне приготування трини по похороні.

Віділові 45-му ООЧСУ у Фінксі за Панахиду у сороковий день смерті могого Мужа і приготування трини по Панахиді.

Всім Тим, які замість квітів зложили свої датки на АЕН.

Я прошу Всевишнього, щоб винагородив Вас усіх за те, що Ви зробили для могого покійного Мужа і для мене.

Дружина РОЗАЛІЯ ПОЛІЩУК

У ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ Найдорожчого і Незабутного МУЖА

бл. п.

МИКОЛИ ДЕНИСЮКА

будуть відправлені

27-го липня 1978 року

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

в церкві св. Володимира й Ольги в Чикаго, о год. 7:45 ранку;

в церкві св. о. Миколая в Торонто, Канада, о год. 8-й ранку.

Про молитви за душу Покійного просить —

дружина — ЛЮБОМИРА

СМУТКОМ ПРИБИТІЙ РОДИНІ І СПІВПРАЦІВНИКАМ

бл. п.

Д-ра ВОЛОДИМИРА ГАЛАНА

довголітнього Голови Світової Ради Суспільної Служби при СКВУ і Президента ЗУАДКомітету —

ВИСЛОВЛЮЄМО НАШІ ЩІРІ СПІВЧУТТЯ.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Централа Суспільної Служби
Українців Канади

Торонто, Ont.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

ВІДІЛ НЮАРКУ, ІРВІНГТОНУ й ОКОЛИЦЬ

ділитися сумною вісткою зі своїми Членами та Українською Громадою, що в суботу, 15-го липня 1978 року, по короткій недозі, відійшов у Вічність член Управи Відділу

бл. п.

БОГДАН ДАЦКІВСЬКИЙ

нар. 8-го червня 1918 р. в Ньюарку, Н. Дж.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 21-го липня 1978 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвина в Ірвінгатоні, Н. Дж.

ПОХОРОН з цього ж похоронного заведення в суботу, 22-го липня 1978 р., о год. 9-й ранку до церкви св. Ів. Хрестителя, а опісля на цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Смутком прибитий дружині Сільвії і Синам та Роднін Покійного, висловлюємо наші щирі співчуття.

Згідно з волею Покійного, замість квітів, просимо складати пожертви на будову Української Католицької Церкви в Лорді, Франція.

В ДРУГУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ

нашого Найдорожчого і Незабутного МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСЯ

бл. п.

МИКОЛИ ЧЕРНИКА

відправиться

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

дня 22 липня 1978 р., о год. 10-й ранку в церкві св. Трійці в Кергонсоні, Н. Дж.

на яку запрошує Родину і Приятелів

ДРУЖИНА, ДІТИ І ВНУКИ

Заряд Оселі СУМА в Елленвільд, Н. Й. ПОВІДОМЛЯЄ

що під час літнього сезону
КОЖНОЇ СУБОТИ
відбудуватимуться

ЗАБАВИ з ТАНЦЯМИ

у холодженій залі
при звуках оркестру:

Субота, 22-го липня — „СИНІ СТЕПІВ“ з Монреалю
Субота, 29-го липня — „ТЕМПО“
Субота, 5-го серпня — „ІСКРА“
Субота, 12-го серпня — „СИНІ СТЕПІВ“
Субота, 19-го серпня — „ВОДОГРАЙ“

До участі у забавах запрошуємо Молодь і старше Громадянство.

Канцелярія

Д-ра ВАСИЛЯ САЛЯКА

буде закрита

на час вакацій

від 1-21-го серпня 1978 р.

Американці за Визволення Поневолених Націй (АВПН) і Спілка Визволення України (СВУ)

закликають всіх Українців Нью-Йорку, Нью-Джерсі та околиць масово прибути на

МАНІФЕСТАЦІЮ

для відзначення

ТИЖНЯ ПОНЕВОЛЕНИХ НАЦІЙ

біля Статуї Свободи

в неділю, 23-го липня 1978 р., початок о год. 1:30 по пол.

з відповідною програмою:

читання прокламації Президента ЗСА, губернаторів Нью-Йорку і Нью-Джерсі та посади міста; короткі виступи політичних і громадських американських діячів і лідерів етнічних груп; покладення вінка жертвам за визволення поневолених націй; мистецька частина.

Це є продовження відзначення, започатковане Об'єднаним Комітетом Українсько-Американських Організацій (ОАУКА) в Нью-Йорку.

Саме тепер у трісний час для Української Нації, обов'язок всіх українців в цей день відмовитися від особистих вигод та взяти участь в Маніфестації, задемонструвати свою постанову в допомозі сотням тисяч азіатів по тюрмах і концтаборах СРСР; Рішуче заперечувати проти русифікації і вивозу мільйонів українців за межі України.

Всі Українці, масово прибувають на острів, до Статуї Свободи, де буде тисячі туристів зі всього світу!

Збори Комісії Фонду „Церква в Потребі“

(В.П.) — У четвер, 29-го червня ц.р., у вечірніх годинах відбулися останні загальні Збори Комісії Фонду Верховного Архiepіскопа „Церква в Потребі“ в залі української парафіяльної школи св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н.Дж. У зборах взяли участь представники українських організацій — членів основних Комісій, запрошені представники Комісії Патріаршого Фонду та загальне громадянство.

Збори відкрив голова Комісії д-р С. Ворох, починаючи їх молитвою, що її провів місцевий парох о. Павло Кучма. До запропонованого порядку нарад, на внесення зі залі, додано точку про „вищення дальшої долі Комісії“.

Зборами проводив мгр Я. Рак. Першим звітнував д-р Ворох. Він опрацював опізнане скликання зборів Комісії браком здоров'я, смертю членів Управи Комісії та своїм перевантаженням в громадській праці. Звітуючи, він говорив про мотиви постанови цієї Комісії та про успіхи її праці, яка від 30-го листопада 1971 р. до липня 1977 р. придбала 29,345.65 дол. висланих до Ісуса Блаженства Патріарха Ісуса.

За Контрольну комісію звітнував проф. Б. Стефанович, колишній інспектор

Ревізійного Союзу у Львові. Писемним звітом представив фінансову контроль збірок Комісії на Фонд „Церква в Потребі“ він доказав корисність звітів д-ра Вороха і рекордів секретарки п-ї Евфросини Мартиниш. Тому дискусія про фінанси тривала дуже коротко.

Натомість ширша дискусія розвинулася над „дальшою долею Комісії“. Першим словом забрав ред. Василь Пасичняк, організаційний референт розробки Патріаршого Фонду. Він вказував на причини постанови та завдання фонду „Церква в Потребі“ водночас, подаючи тло і конкретні основи Владах, організованих Патріархом Йосифом Товариства св. Софія та Патріаршого Фонду, ради збереження церковного майна в українських руках. Описав говорив мгр Сененжак про потребу об'єднання всіх збірок під зарядком Товариства св. Софія, в Патріаршому Фонді.

Д-р Ворох переконує вказував на потребу підпорядкування збіркової акції Т-ва св. Софія, головною якою є Патріарх. Патріарх розпорядив всі збірки на Патріарший Фонд в ЗСА вислати до Товариства св. Софія у Філадельфії. Тому д-р Ворох вніс формальний внесок на розв'язання Комісії Фонду Верховного Ар-

хiepіскопа „Церква в Потребі“, бо і сама назва Фонду Верховного Архiepіскопа це анахронізм, бо Голова нашої Церкви є Патріархом. Він закликав, щоб всі активні люди з Комісії включилися в діяльність Комісії Патріаршого Фонду, та сугерував скликати в осені ширші збори мирян для обговорення метод збіркової акції Патріаршого Фонду та підбору його активу.

Евфросина Мартиниш завважала, що розв'язувати якунебудь організацію, з якою ми жили, приходиться важко, але ми повинні її розв'язати, бо до цього нас зобов'язує розпорядок Його Блаженства.

Михайло Добощ, подібний як і д-р Ворох, вказував на потребу розв'язати Комісію Фонду „Церква в Потребі“ і включитися в акцію Комісії Патріаршого Фонду. Він підтримував формальний внесок д-ра Вороха, щоб розв'язати Комісію Фонду „Церква в Потребі“.

Предсидник мгр Ярослав Рак піддав цей внесок під формальне голосування. Внесок перейшов, три учасники Зборів стрималися від голосування. Мгр Ярослав Рак, у своєму кінцевому слові, визнав потрібну систему назначування, а не вибирання людей на пости до Т-ва св. Софія і до Патріаршого Фонду, але при тому вказував на випробувану практику руководити при назначуванні людей опінією загалу, тобто, хай збори мирян подають кандидатур, а Управа Т-ва св. Софія щойно тоді тим людям довіряє відповідні пости.

Пані Саламаха у своєму виступі запросила присутнього о. пароха Кучма до співпраці і моральної підтримки всіх добродійних збірок.

Збори пройшли у діловій атмосфері і учасники розійшлися домі в переконанням, що їхня діяльність далі потрібна для тих самих цілей, хоч і під іншою назвою — Комісії Патріаршого Фонду.

Успіхи нашої молоді

ОСЯГИ Д-РА ЮРІЯ БАРАНА

Знов одна гарна і надійна сила входить в наукове життя. А це д-р Юрій Баран. Це не тільки велика радість для батьків, які його виховали, але не менша радість для української громади в Детройті й в цілій українській спільноті. Це доказ, що українське молоде покоління працює над собою і займає наукові пости по університетах.

Життєпис д-ра Юрія Романа Барана досить багатий, як на його ще дуже молодий вік. Він є сином Оксани і мгра Володимира Барана. Закінчив металургійну студію в Мічигенському університеті в Ен Арборі із ступнем магістра ще в 1973-му році. На цьому ж самому університеті в році 1976-му отримав докторат. Темою його дисертації була „Флюоресценція селективних рідерів аїонів і в потасіом фелдспару глест“. Після докторату Німецьке Наукове Товариство ім. А. Гумбольта запропонувало йому стипендію на один рік досліджень на університеті в Берліні. Молодий доктор Юрій дав декілька доповідей на міжнародних наукових з'їздах в Копенгагені та Гамбурзі, що дуже уможливило йому нав'язати ширші наукові зв'язки з чужинськими вченими. Нав'язуючи до цих міжнародних зустрічей, декан дентистичного факультету університету в Тегерані, запропонував йому організувати там відділ „Біологічних матеріалів“. Як гостюючий професор дав на згаданому з'їзді університету низку викладів. З огляду на далеку віддал від родини та незвичні відносини в даній країні доктор Юрій не прийняв запропонованої йому позиції.

На підставі першої статті опублікованої в лютому 1977-му році в журналі Електро-Хемічного Товариства його зарекомендовано на одержання нагород для молодих учених. Три дальші публікації, оголошені в американських та німецьких наукових журна-

Д-р Юрій Баран

лах свідчать про його невпинну фахову працю дослідника на своєму полі.

По повероті з Берліна в березні цього року виголосив доповідь на З'їзді Між-

народної Асоціації Дентистичних Науковців у Вашингтоні, Д.К., як також доповідав в Нешенел Бюро оф Стендерст. Оцінюючи незвичайно високо його працю, Фондація А. Гумбольта поновно запропонувала йому стипендію для дальших студій-дослідів на німецьких університетах.

З початком нового шкільного року д-р Юрій буде продовжувати свою наукову працю в університеті Темпл у Філадельфії, Па.

В нас, в Детройті д-р Юрій закінчив Вищу Школу Непорочного Зачаття, він був в Нешенел Меріт Сколдершіп, що звичайно свідчить про його вартість і здібність від наймолодших років. Був діяльним в організації молоді „Плест“. Услужлив, приємний і радий, так як і батьки активні в громадсько-суспільній праці, так і він є.

Перед кількома роками оженився із Мартою Дзюбановською, донькою Ольги і д-ра Богдана Дзюбановських, які проживають у Віндсорі, Канада.

Михайло Бажанський

ПОЛЯКИ ПРО СЛАВНЕ...

(Продовження зі стор. 2-ої)

за гетьманську булаву довели край — що описав підкреслюючи історичні козаччини — до „великої руїни“. Величчю приходить до висновку, що все це не тільки ослабило край, але довело до великої руїни, що мало також далекоїдучі історичні наслідки. По відступі Мазепи і випадках 1709 р. цар Петро І хопився за найвищий ідеал народу — „зруйнував Запорозьку Січ“. Вспереч давнім правам і Вольностям, якими легітимувалося запорожське військо й український нарід, замість гетьмана, цар створив Колегію і різні уряди, яких ніколи раніше не було, нищив добро усіх українців, як шляхетсько-козачього стану, так усіх суспільства. Е. А. Маймін у своїй найновішій монографії „О русском романтизме“, Москва 1975, підкреслює, що Мазепа у своїй боротьбі з Петром, виступив під гаслом свободи й незалежності України“ (стор. 98). З перспективи історичного досвіду народу, який на протязі ХVIII і ХІХ віку порушував серія сумнівних чинів українців, започаткована Петром І ліквідація державної форми „козачької республіки“ і доведена до кінця Катериною ІІ, яка зруйнувала рештки козачької гетьманської автономії (1764) та Запорозьку Січ (1775) і введення інституту підданства (1783) уважалося „за найбільш драматичне для долі України“. Так формулює ті справи козачька історіографія другої половини ХVIII ст., яка дає безпосередню репліку на тутешні події, передусім „Історія Русів“, автор якої покликуються на різні апокрифічні джерела і тексти, устами Богуна, Брюховецького, Мазепи, Карла XII і Полуботка і підіймає боротьбу з царським самодержавством, називаючи Петра І і Карла XII найстрашнішими деспотами, яких колинебудь породила Азія і Африка.

Ст. Козак критично ставиться до невідомого автора „Історії Русів“ за те, що він, як і автор „Повісті временних літ“, цілу традицію Київської Русі і її історичних постатей приписує виключно українцям. Він вважає „Історію Русів“ літературним, а не історичним твором, а добу Київської Русі приписує трьом народам: українцям, росіянам і білорусинам, тобто іде, чи мусить іти за московською історіографією.

Стефан Козак, обговорюючи усі етапи історичних подій в Україні, приходить до кінцевих висновків, цитуючи вперше ряд давніх польських науковців, які у своїх виданнях про минуле й сучасне України висловлювали свої думки, а саме: Мечислав Карась і Антоні Подраза в редакційному вступному слові до тому „Україна, сучасність і минуле“ (Краків 1970) пишуть, що „Хіба не треба нікого особисто переконувати в тому, яка користь з доставленої достовірної інформації про нарід, історична доля якого сильно сплітається на протязі віків з долею нашого народу“.

Збігнев Вуйцих у вступному слові до польського видання Описів України Ерика Ялосі і Вільгельма Болляна (Варшава 1972) зазначає: „Коли б ми шукали країни, історія і доля якої найближче й найбільш тривало спліталася з історією і долею нашого народу й держави, ми були б напевно дуже близькі правді, якщо не найближче, якщо б ми вказали на Україну. Справа водночас тривожна і сумна, що про нашого предка-сусіда знаємо назагал небагато, багато менше, ніж ми повинні знати. Відноситься це особливо до його історичної минувшини.“

Натомість у монографії „Український народний рух у Галичині в роках 1830-1848 (Краків 1973) Ян Козік підкреслює, що „грунтовна перевірка тенденцій, яка нуртувала в тодішньому українському суспільстві, може причинитися до кращого зрозуміння відносин польсько-українських, які неодноразово з вини обох сторін, не розвивалися так, як ми, обидві сторони, собі взаємно бажали. В тих то часах, про які мова в тій праці, ми повинні шукати причин пізніших подій, відкупи яких посьогодні кориняться у свідомості нашого суспільства.“

Натомість ми повинні шукати причин тих подій не в тих часах, про які мова в праці краківського історика, бож в тій добі вони тільки даліше розвивалися і виесконувалися. Іх шукати, як можна було сподіватися, в тих часах, про які мова в цій праці (тобто, Стефана Козака), в ній бо вказано на джерела й відклики тих подій і явищ.

Нічого тут дивного, що минуле доскогдні триває в пам'яті тих суспільств, — закінчує свої міркування і свої висновки Стефан Козак.

Нема то як на Союзівці!

Оселі Українського Народного Союзу в Кетскільських горах біля міста Кергонксон, Н. Й.

П'ятниця, 21-го липня, год. 8:30 веч. — Попис учнів Курсу Народних Танків під кер. П. Марунчака

ЗАБАВА при звуках оркестри Союзівки під кер. О. Худолія співає Оксана Борбич-Кордуба

Субота, 22-го липня Год. 8:30 веч. — „Кобзарі“ — український народний ансамбль, Омага, Небраска Аня Дидик — конференсьє

Неділя, 23-го липня — Мистецька виставка образів Ірени Гомотюк-Зелік Год. 8-ма веч. — доповідь Івана Коровицького на тему „Нове в сучасній нашій літературі“.

П'ЯТНИЦЯ, 28-го ЛИПНЯ — ЗАБАВА, при звуках оркестри СОЮЗІВКИ.

СУБОТА, 29-го ЛИПНЯ — 8:30 веч. — Танцювальний Ансамбль „ВЕРХОВИНИ“ під кер. ОЛЕГА ГЕНЗИ. ЗАБАВА — Оркестра „ВЕСЕЛІ ЧАСИ“, Чикаго.

НЕДІЛЯ, 31-го ЛИПНЯ — Мистецька виставка ікон мистця МАРКІЯНА ПРОЩКА з Риму. Год. 8-ма веч. — ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР МОЛОДИХ МИСТЦІВ.

П'ЯТНИЦЯ, 4-го СЕРПНЯ — ЗАБАВА, при звуках оркестри СОЮЗІВКИ під кер. О. ХУДОЛІЯ. Співає ОКСАНА БОРБИЧ-КОРДУБА.

СУБОТА, 5-го СЕРПНЯ — Мешо-сопрано ІВАНКА МИГАЛЬ, Торонто, при фортепіані Д-р ІГОР СОНЕ-ВИЦКИЙ. ЗАБАВА — Оркестра СОЮЗІВКИ, співає ОКСАНА ТРОМСА.

НЕДІЛЯ, 6-го СЕРПНЯ — МИСТЕЦЬКА ВИСТАВКА мастрів Я. ГНІЗДОВСЬКОГО. 8-ма веч. — Спеціальна програма, присвячена мистецтві творчості мистця.

П'ЯТНИЦЯ, 11-го СЕРПНЯ — ЗАБАВА, оркестра СОЮЗІВКИ.

СУБОТА, 12-го СЕРПНЯ — РЕВІЯ — „СОЮЗІВКА НА ВЕСЕЛО“ у виконанні ансамблю Союзівки. Год. 10-та веч. — ЗАБАВА — Оркестра „ТЕМПО“.

НЕДІЛЯ, 13-го СЕРПНЯ — Год. 12-та веч. — Виставка образів Е. КОЗАКА-ЕКА і його синів. Год. 8-ма веч. — „СОЮЗІВКА НА ВЕСЕЛО“ — виконує Ансамбль Союзівки з участю ЕКА й Ікери.

П'ЯТНИЦЯ, 18-го СЕРПНЯ — ЗАБАВА, оркестра СОЮЗІВКИ.

СУБОТА, 19-го СЕРПНЯ — Український Музичний Інститут — КОНЦЕРТ ВИЗНАЧНИХ УЧНІВ. Год. 10-та веч. — ЗАБАВА, оркестра ІЗМАРАГД.

НЕДІЛЯ, 20-го СЕРПНЯ по пол. — ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ — влаштовує Окружна Рада СУА — Нью Йорк Виставка образів мастрів ЛЮБОСЛАВА ГУЦА-ЛЮКА.

П'ЯТНИЦЯ, 25-го СЕРПНЯ — ЗАБАВА, оркестра СОЮЗІВКИ.

СУБОТА, 26-го СЕРПНЯ — УКРАЇНСЬКИЙ ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ — хореограф РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА. Кер. МАРКІЯН КОМІЧАК. Год. 10-та веч. ЗАБАВА, оркестра СОЮЗІВКИ. Співає ОКСАНА ТРОМСА.

Комферансьє всіх програм — АНЯ ДИДИК
Велика холоджена зала „Веселки
Телефон Союзівки — (914) 626-56

DO IT WITH KOBASNIUK
HULA to HAWAII
NOVEMBER 20 - 27, 1978

• Round Trip Jet Transportation via UNITED AIRLINES
• 7 nights at the Napua Hotel
• Aloha greeting on arrival in Honolulu
• Round Trip airport/hotel transportation
• Round Trip airport/hotel portage including baggage handling
• Continental breakfast orientation briefing the day after arrival
• Single Supplement \$70.00 additional

\$449.00 TWIN PER PERSON

SAMBA to RIO
BUENOS AIRES
CARACAS
JANUARY 19 to FEBRUARY 2, 1979

• RIO DE JANEIRO Jan. 20 - 25 REGENTE HOTEL
• BUENOS AIRES Jan. 25 - 29 CONTINENTAL HOTEL
• CARACAS Jan. 29 - Feb. 2 TAMANACO HOTEL
• Round Trip Jet Transportation via PAN AMERICAN AIRWAYS
• Brazilian Breakfasts daily in Rio
• One dinner at Local Restaurant in Buenos Aires
• Half day sightseeing tour in each city visited
• Transfers between airport and hotel
• Portage and tips to porters at airport and hotels for two average size pieces of luggage per person
• Hotel service charges and taxes on hotel accommodations
• Single Supplement \$285.00 additional
• Our own Ukrainian speaking tour escort to assist you throughout

\$1299.00 TWIN PER PERSON

PLEASE TEAR OFF HERE

TO: KOBASNIUK Travel Inc. 157 Second Ave. New York, New York 10003 (212) 254-8779

Enclosed please find \$100.00 deposit for ☐ HAWAII ☐ SO. AMERICA

Name _____ Address _____ Tel: _____

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS
184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПІЛИП ЧУН

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАД-ГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВІНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ.

Granite Marble Bronze

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

T SHIRTS

For summertime comfort and fun, get your T. Shirt with the following sayings:

- Ukrainian Power, Ukraine (Tryzub); I'm proud to be Ukrainian; Super Uke; Kiss me I'm Ukrainian; Do you know that I love you (in Ukrainian); S. M. L. \$3.95 ea.
- At \$4.50 ea.: some (multicolor): Ukrainian Girl; Baba's Borscht; Pysanka Power; Kiss me, I'm Ukrainian; Bandurist, in S. & M. sizes.
- Some are available in children's sizes. When ordering please state size. As there are limited sizes on some T. Shirts, give 1st & 2nd choice.
- With each order, please include \$.75 per shirt, for P & postage. Prepaid orders only.

Send your orders to:

HANUSEY MUSIC & GIFTS
244 W. Girard Avenue, Philadelphia, Pa. 19123
Phone (215) 627-3093

When visiting Philadelphia, make it a point to see us and our vast selection of Ukrainian artifacts, such as ceramics, porcelains, wood carvings, pysanky & preparations, Ukrainian LP's & tr's and hundreds of other items and gifts.

Open daily 10 a.m. to 6 p.m. Sat. to 3 p.m. Closed Mondays during July & August.

УВАГА! Новинка на книгарських полицях!

ВОЛОДИМИР ЯНІВ

ЖИТТЯ

4-та книга лірики

Обкладинка ЛЮБОВСЛАВА ГУЦАЛЮКА

В книжці 30 ілюстрацій ГАЛИНИ МАЗЕПИ

Сторін — 120. Ціна — 5.00 дол. (з пересилкою)

КНИЖКА ЗУСТРІЛАСЯ З ВИСОКОЮ

ОПІНКОЮ КРИТИКИ!

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“, пересилаючи чек або поштовою переказом:

„СВОБОДА“ BOOKSTORE

30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07303

DELTO EUROPA CORP. (Roman Iwanyskyj) 146 First Ave. (Bet. 8th & 9th Sts.) New York, N.Y. 10009. Tel. 228-2266
ПОДАРКИ на Україну і на різні нагоди. З українським зором свічки, склянки і вогнетривалі ринки з накривками (casserol-ovenproof).

ДО ВІНАЙМУ АПАРТАМЕНТ 3 спальні, вітальня, їдальня, можна дістати місце на сходов, з можливостями на свою машину до паркування. Рент \$340.00 за гаражем або без, за більшими інформаційними телеф. (201) 371-7478 Maplewood Area.

FOR SALE

KERHONKSON, N.Y.

2 малі доми, 1 1/2 акр. \$12,500

6 кімн. дім, на цілий рік, потік \$15,000

5 кімн. дім, на цілий рік, 1 акр. \$18,000

5 1/2 акрів, дохідова поклість \$39,000

8 кімнат, 2 лазні, потік, понад 1 акр. в досконалій стані \$39,000

12 акрів, довга дорога від фронту, доб. 9 кімн. дім \$55,000

Всі ці поклість є близько Союзівки.

KATES REALTY

Kerhonskon, N.Y. (914) 626-4141

На продаж в Кліфтоні, Н. Дж. дуже гарний

1-РОД ДІМ

10 кімнат, в доб. ділянці, особний гараж на 2 авта, з 4 кімн. на горі, локатор платить рент \$3,000 річно, опікування, газ і світло.

Тел. (201) 546-0706

ELLENVILLE IN THE CATSKILLS

2 family house, one mile from village. Facing Creek. Beamed ceiling, fieldstone fireplace. Garage. Chickencoop. Flowing spring. 1/4 acre. Owner: (914) 647-8968.

Open house: weekends and by appointment. Asking \$34,900.

Бучач і Бучачина

Історично-мемуарний збірник. Книжка у твердій корівці обгоріла із золотими буквами, роботи мистця ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО... 943 сторінок з мапою.

Ціна \$25.00 + \$1.00 пересилка

СВОБОДА

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07303

FUNERAL DIRECTORS

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

3885 East Tremont Avenue

BRONX, N.Y. 10465

Tel.: 868-2475

191 Avenue "A"

NEW YORK, N.Y. 10009

Tel.: 674-3630

Директор ІОСИФ

СЕНКОВСЬКИЙ

Завідує влаштуванням похоронів в каліфорнії, похоронів в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue

CLIFTON, N.J.

Phone (201) 772-1880

R. H. Burnadz —

J. J. McNERNEY

</